

РЕШЕНИЕ

№ 6683

гр. София, 10.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 12.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **10294** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 АПК, във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).
Образувано е по жалба на Д. Д. Д. срещу Решение №1040-21-1002/30.09.2021 г. на Директора на ТП на НОИ- С. град, с което е потвърдено разпореждане №214-00-23713-5/23.08.2021 г. на длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО, поправено с Решение №1040-21-1002#2/28.10.2021 г. за поправка на очевидна фактическа грешка на Директора на ТП на НОИ- С. град.
Релевира се, че решението е неправилно и необосновано, постановено при неспазване на установената форма, съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Твърди, че е налице отменително основание по чл.146, т.2 АПК, поради липса на мотиви, в нарушение на чл.59, ал.2 АПК. При преценка на събраните в административната преписка доказателства, органът в противоречие с материалноправните разпоредби и необосновано е приел, че след като документите на работодателя „Лакана-20“ ЕООД се намирили в Специализираната прокуратура-[населено място], не е възможно да се установи дали подадените данни от осигурителя съответстват на действителната фактическа обстановка, то последицата на това е данните подадени от същия работодател за периода 12.12.2019 г.- 19.05.2019 г. /5 месеца и 16 дни/ да не могат да се ползват при преценка правото на парично обезщетение за безработица. В тази връзка, решаващият орган се е произнесъл без да изясни относимите факти и обстоятелства с всички допустими от АПК процесуални

средства, а обжалваното решение е постановено без да се съберат всички необходими доказателства, и без да е установено действителното фактическо и правно положение. Поддържа, че жалбоподателят отговаря на изискванията по чл.54а, ал.1, т.1, т.2, т.3 от КСО, както и на §1, ал.1, т.3 от Допълнителните разпоредби /ДР/ на КСО, в подкрепа на което са приложените по делото доказателства. Твърди, че са нарушени принципите, прогласени в чл.6, ал.1 и чл.7 КСО. Моли съда да отмени оспорвания акт, като върне преписката на административния орган за ново произнасяне със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Претендират се разноси.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли съда да отмени обжалваното решение като неправилно и незаконосъобразно. Претендира разноси, съгласно списък. Подробни аргументи развива в писмени бележки.

Ответната страна- директорът на Териториално поделение на Националния осигурителен институт- С. град, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата, с искане същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Подробни доводи излага в писмени бележки.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление от 09.10.2020 г. Д. Д. е сезирал административния орган /АО/ с молба за отпускане на парично обезщетение за безработица /ПОБ/ по чл. 54а от КСО. Декларирал е прекратено на 05.10.2020 г. трудово правоотношение с работодател във Великобритания. Приложил е декларация относно определяне на пребиваване във връзка с прилагане на член 65 (2) от Регламент (ЕО) № 883/2004, анкета и заявление за удостоверяване на осигурителни периоди и доходи от друга държава - членка на ЕС със С. U002, в което е посочил период на заетост във Великобритания от 08.06.2020 г. до 05.10.2020 г.

С разпореждане № 214-00-23713-1 от 19.10.2020 г., на основание чл. 54г, ал. 4 от КСО, е спряно производството по отпускане на ПОБ, до потвърждаване на осигурителни периоди и доход по законодателството на Великобритания.

На 27.07.2021 г. чрез Е. в ТП на НОИ – С.-град са получени С. U017 с удостоверен осигурителен период от 09.06.2020г. до 05.10.2020 г. вкл., прекратено трудово правоотношение на жалбоподателя, считано от 06.10.2020 г. и С. U004 с посочен доход за периода от 09.06.2020 г. до 05.10.2020 г. вкл.

С Разпореждане № 214-00-23713-2/03.08.2021 г. производството по отпускане на ПОБ е възобновено с мотиви: „Получени С. U017 и U004, издадени от КИ на Великобритания на 27.07.2021 г., с удостоверен период на осигурена заетост, доходи от заетост и основание за прекратяване на заетостта.”.

С писмо изх. № Ц1019-21-25407#2/05.08.2021 г. до ТП на НОИ - [населено място], е подаден сигнал да се извърши проверка в „Ляхана – 20” ЕООД. ЕИК[ЕИК].

Производството по отпускане на ПОБ е спряно с Разпореждане № 214-00-23713/04.08.2021 г. постановено на основание чл. 54г, ал. 4 от КСО и мотиви: „До извършване проверка от компетентен орган в „Ляхана – 20” ЕООД, ЕИК[ЕИК]”.

С оглед извършената проверка на осигурителя „Ляхана - 20" ЕООД, от компетентните

органи на ТП на НОИ – Г. е издаден Констативен протокол № КП-5-07-00979585/17.08.2021 г., в който отразено, че в ТП на НОИ- Г. се явил пълномощник и бивш счетоводител на „Лахана 20“ ЕООД, ЕИК-[ЕИК] Т. Б., който написал декларация, че всички документи, свързани с дружеството се намират в Специализирана прокуратура– С. по преписка № 1266р-4956/09.03.2020 г., съгласно декларация от упълномощеното от „Лахана– 20” ЕООД лице– Т. А. Б..

С Разпореждане № 214-00-23713-4/23.08.2021 г. на основание чл. 55 от АПК, производството по отпускане на ПОБ е възобновено с мотиви: „Получен от ТП на НОИ – Г. Констативен протокол № КП-5-07-00979585/17.08.2021 г. относно фирма „Лахана– 20” ЕООД, ЕИК[ЕИК].”.

На 23.08.2021 г. е издадено Разпореждане № 214-00-23713-5/23.08.2021 г. на за Ръководител на осигуряването за безработица при ТП на НОИ- С. град, с което на основание чл. 54ж, ал. 1, във връзка с чл. 54а, ал. 1 от КСО, е отказано отпускане на ПОБ по чл.54а КСО. Мотивите за това са, че лицето няма осигуряване във фонд Безработица за 12 месеца от последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването.

На 08.09.2021г. жалбоподателят предоставил ПД U1, издаден на 09.07.2021г. от КИ на Великобритания. В него са удостоверени осигурителни периоди, както следва: от 13.06.2017г. до 29.08.2017г., вкл.; от 30.05.2018г. до 24.09.2018г., вкл.; от 07.06.2019г. до 23.09.2019 г., вкл.; от 08.06.2020г. до 05.10.2020 г., вкл.

Разпореждане № 214-00-23713-5/23.08.2021 г. е оспорено от Д. Д. Д. по административен ред с жалба вх. № 1012-21-1433/20.09.2021 г..

В производството по реда на чл. 117, ал. 3 от КСО е постановено оспореното в настоящото производство Решение № 1040-21-1002/30.09.2021 г. на директора на ТП на НОИ– С.-град, с което е отхвърлена жалбата и потвърдено Разпореждане № 214-00-23713-5/23.08.2021 г. на длъжностно лице по чл. 54ж, ал.1, вр. чл.54а, ал.1 КСО..

С последващо Решение 1040-21-1002#2/28.10.2021 г. на директора на ТП на НОИ – С.-град е извършена поправка на очевидна фактическа грешка в Решение № 1040-21-1002/30.09.2021 г., допуснати на стр.3, като следва да се чете: „... за периода 12.12.2019 г. до 19.05.2020 г. – 5 месеца и 7 дни“; „...за периода от 12.12.2019 г. до 19.05.2020 г.- 5 месеца и 7 дни“; „...от 06.04.2019 г. до 05.10.2020 г., вкл.“. Посочено е, че решението е неразделна част от Решение № 1040-21-1002/30.09.2021 г. на директора на ТП на НОИ– С.- град.

Във връзка с оспорване истинността на доказателства по реда на чл.193 ГПК досежно положените подписи в конкретно приети по делото писмени доказателства, е допусната и приета по делото графическа експертиза, обективирана в Протокол № 20/06.04.2022 г., от заключението на която е видно, че подписите за „Управител“ на стр.8 и 9 на трудова книжка №1 серия Щ №347323 на името на Д. Д. Д.; за „Работодател“ в копие на трудов договор №4/12.12.2019 г. между „Лахана 20“ЕООД и Д. Д. Д.; „Управител“ в копие на удостоверение №03/2021 г., издадено от „Лахана 20“ ЕООД на Д. Д., не са положени от З. Д. А..

По делото е приета административната преписка и допълнително ангажираните от страните писмени доказателства. С Удостоверение изх. №220192200263089/21.01.2022 г. на ТД на НАП- С. е приложена справка- Данни за осигуряването по ЕГН за период 01.04.2019 г. до 31.10.2020 г. на Д. Д. Д., в която са отразени данни подадени данни от осигурител „Лахана 20“ ЕООД, в периода 12.2019 г.- 05.2020 г. Видно от

предоставената и приета по делото в писмен вид информация от ТД на НАП- В. Т., офис Г., с приложени справки, от „Лахана 20“ ЕООД има подадени по електронен път уведомления по чл.62, ал.5 КТ за сключване и прекратяване на трудов договор с лицето Д. Д.; за периода от м.12.2019 г. до м.5/2020 г. от „Лахана 20“ ЕООД по електронен път има подадени декларации образец №1 за Д.. Приета по делото е информация от ТД на НАП- В. Т., офис Г., видно от която, дружеството „Лахана-20“ ЕООД е имало регистриран касов апарат с търговски обект ресторант на адрес в [населено място], [улица] за периода от 15.11.2019 г. до 10.08.2020 г. Няма подадена ГДД по чл.92 ЗКПО за 2019 г. За 2020 г. ГДД /приложена по делото/ е подадена по електронен път с КЕП с №0700И%0137628/27.05.2021 г. На дружеството е издаден Ревизионен акт за установени публични задължения, данъчните декларации са подавани по интернет с КЕП на упълномощено лице с титуляр ОК „СК-Т. А.“ с ЕИК-[ЕИК] и лице посочено като автор на подписа Т. А. Б.. Приета по делото е и информация в писмен вид от ТД на НАП- С., офис Н., видно от която има данни за подадено по електронен път от дружеството „Лахана-20“ ЕООД уведомление с вх. №07388203010620 с декларирано прекратяване считано от 18.05.2020 г. на трудов договор, сключен на 12.12.2019 г. между „Лахана- 20“ЕООД и Д. Д.. Съгласно приложени справки по ЕГН за периода 12.12.2019 г.- 18.05.2020 г. има данни за подадени от дружеството осигурителни декларации обр.№1 за Д. Д.. Видно от приета по делото справка от СП, „цитираните документи не са налични в материалите по ДП №409/2019 г. по описа на ГДБОП-МВР, пр.пр.1619/2019 г. по описа на СП. Дейността на посоченото дружество „Лахана-20“ ЕООД не попада в предмета на разследване по досъдебното производство.“

В показанията си разпитаният по делото свидетел С. З. сочи, че през периода 2019г. до май 2020 г. работил заедно с Д. Д., когото познавал от повече от 10 години, в заведение „Р. чанове“, с работодател „Голдън Кар 2013“ ООД, от 2019 г. с наименование „Лахана 20“ ЕООД. Трудовите им книжки ги оформили веднага, но им забавили осигуровките, поради което подали жалба в Инспекцията по труда и всичко им било изплатено. Свидетелят твърди, че самият той работил като барман, а Д. като сервитьор. След това заминали за Англия да работят.

В показанията си свидетелят А. И. сочи, че познава Д. Д., тъй като работили заедно в ресторант „Р. чанове“, тя като касиер, а Д. като сервитьор, от декември 2019 г. до май-юни 2020 г. Същата заявява: „Когато Д. Д. постъпи на работа, трудовият му договор го изпратиха в Г. и след това го върнаха подписан. Тогава аз му изпратих трудовата книжка в Г. и е върната от тогавашния работодател.“. Според свидетеля И. физическото лице, което стояло зад счетоводството в Г. било Т. А..

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима– подадена е в срока по чл. 118, ал. 2 от КСО и от лице, което има право и интерес от оспорване, като адресат на индивидуалния административен акт.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл. 54ж от КСО Паричните обезщетения за безработица се отпускат, изменят, отказват, спират, прекратяват, възобновяват и възстановяват с разпореждане на длъжностното лице, на което е възложено ръководството на осигуряването за безработица или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт. В този смисъл разпореждането, послужило за издаване на оспореното решение е издадено от компетентен орган.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, буква "б." от КСО разпорежданията, с които се за отказ или неправилно определяне, изменение и прекратяване на обезщетенията за безработица се оспорват по административен ред пред ръководителя на съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е Решение № 1040-21-1002/30.09.2021 г., поправено с Решение 1040-21-1002#2/28.10.2021 г. на директора на ТП на НОИ – С.-град. Същото е издадено от компетентен орган по чл. 117, ал. 1 от КСО – директорът на ТП на НОИ- С. град, предвид и приложената Заповед №1712/17.08.2015 г.. По реда на чл. 117, ал. 3 от КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Спазена е и предвидената в закона писмена форма– чл. 117, ал. 3 от КСО.

Разпореждане № 214-00-23713-5/23.08.2021 г. на за Ръководител на осигуряването за безработица при ТП на НОИ- С. град също е издадено от компетентен административен орган. Съгласно чл. 54ж, ал. 1 от КСО това е длъжностното лице, на което е възложено ръководството на осигуряването за безработица в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт. В настоящия случай разпореждането е издадено от ръководител на осигуряването за безработица при ТП на НОИ – С. град, който е материално и териториално компетентния административен орган съгласно нормата на чл. 54ж, ал. 1 от КСО и видно от заповед № Ц 1015-21-79/16.03.2021 г. на директора на ТП на НОИ С. град /т.13/.

Относно приложението на материалния закон:

Съгласно изискването на чл. 54а, ал. 1 от КСО право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най- малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването.

Разпоредбата на чл. 54а, ал. 4 от КСО определя, че ПОБ се изплаща от датата на последното прекратяване на осигуряването, ако заявлението за отпускане на ПОБ, е подадено в тримесечен срок от тази дата и лицето се е регистрирало като безработно в Агенцията по заетостта в срок 7 дни от тази дата.

Разпоредбата на чл. 54л от КСО определя, че отпускането, изчисляването, изменянето, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на паричните обезщетения за безработица се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и на данните, декларирани в подадените от лицата документи за отпускане на обезщетенията при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет. Съгласно чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО осигурителите са длъжни периодично да представят в Националната агенция за приходите данни за осигурителен доход и осигурителен стаж за всяко лице поотделно.

Спорът се свежда до това дали Д. Д. отговаря на изискването на чл.54а, ал.1 КСО, за да получи претендираното от него парично обезщетение за безработица, и в частност

внесени ли са или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най- малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването му.

В случая административният орган е приел за установено, че дори към общия осигурителен стаж в 18- месечния период по чл. 54а от КСО за определяне правото на ПОБ да бъде зачетен и периода от 07.06.2019 г. до 23.09.2019 г. /3 месеца и 17 дни/, посочен в ПД U1, който не е удостоверен към датата на постановяване разпореждането за отказ от отпускане на обезщетение, това няма да доведе до промяна на обжалваното разпореждане, предвид обстоятелството, че не оказва влияние на правото на жалбоподателя на ПОБ /3 месеца и 17 дни + 6 месеца и 18 дни = 10 месеца и 5 дни- по- малко от 12 месеца/. За да достигне до този извод органът не е зачел периода от 12.12.2019 г. до 19.05.2020 г. /5 месеца и 7 дни/, за който има подадена информация по реда на чл.5, ал.4, т.1 КСО от осигурител „Лахана-20“ ЕООД.

Законодателят е заложил като определящо за правото и размера на ПОБ осигурителният статус на лицето към датата на последното прекратяване на осигуряването, отразен в Р..

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

С §1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО е въведена легалната дефиниция на понятието „осигурено лице” - физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

Действително, както правилно е приел административният орган наличието на сключен трудов договор, т. е. възникването на трудово правоотношение, не е единственото и необходимо условие за възникване на осигурително правоотношение, което е основание за изплащане на парично обезщетение, изчислено по данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. Не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение, тъй като последното възниква само при упражняване на трудова дейност и това е несъмнено, както и според константната съдебна практика. Упражняването на трудова дейност е ключов юридически факт от съществено значение за правилното разрешаване на спора.

В процесния казус, от приетите в хода на съдебното дирене писмени доказателства и гласни доказателствени средства не се потвърждават фактически положения приети в оспорвания административен акт.

Несъмнено, в открито производство по реда на чл. 193 от ГПК, и в частност от заключението на СГЕ, което се кредитира от съда като компетентно изготвено при специални знания се установи, че подписите за „Управител“ на стр.8 и 9 на трудова книжка №1 серия Щ №347323 на името на Д. Д. Д.; за „Работодател“ в копие на трудов договор №4/12.12.2019 г. между „Лахана- 20“ЕООД и Д. Д. Д.; „Управител“ в

копие на удостоверение №03/2021 г., издадено от „Лахана- 20“ ЕООД на Д. Д., не са положени от З. Д. А.. От информацията от ТД на НАП се установява и че няма подадена ГДД по чл.92 ЗКПО за 2019 г. от дружеството „Лахана- 20“ ЕООД, както и че дружеството има публични задължения, издаден Ревизионен акт. Това според разбирането на настоящия състав на съда обаче не е достатъчно, за да се обоснове извод, че жалбоподателят не е полагал реално труд в заведение „Р. чанове“ в [населено място], за посочения период.

При справка в Търговския регистър се установява, че търговско дружество „Лахана- 20“ ЕООД е регистрирано на 16.07.2019 г. и управител на дружеството от тази дата е З. Д. А., с предмет на дейност: ресторантьорство, търговия на дребно с хранителни и промишлени стоки, външно-търговска дейност /внос и износ/, комисионна, спедиционна, складова, лизингова дейност. консултантска дейност, както и други дейности, които не са забранени със закон. Същевременно, са налични писмени доказателства и справки от НАП, описани по- горе, от които е видно че данъчните декларации са подавани по интернет с КЕП на упълномощено лице с титуляр ОК „СК-Т. А.“ с ЕИК-[ЕИК] и лице посочено като автор на подписа Т. А. Б.. В писмени обяснения, приложени към преписката и приети по делото Т. Б. сочи: „...дружеството работеше без да прекъсва дейност от м. Декември 2019 до юли 2020 г.. Свидетелството за Регистрация на ЕКАФП е с адрес [населено място], [улица]. На този адрес се намираше Ресторант-механа „Ченарите“. За лицето Д. Д. е посочил, че е сред 22 назначени работници, като сервитьор, както и че всички работници са били регистрирани в НАП- В. Т., офис Г.. В тази връзка от свидетелските показания, които до голяма степен се кредитират от съда, въпреки отчетената индиция за заинтересованост доколкото са посочени от жалбоподателя, се установява, че работили заедно в ресторант „Р. чанове“, като Д. бил сервитьор, от декември 2019 г. до май- юни 2020 г. Според свидетеля И. физическото лице, което стояло зад счетоводството в Г. било Т. А. и когато Д. Д. постъпил на работа трудовият му договор бил изпратен в [населено място] и след това го върнали подписан, като тя самата изпратила трудовата му книжка в Г. и е върната от тогавашния работодател. Така процедурата и за другите работници. Тя не познавала лице с имена З. Д. А.. От изложеното се установява, че Т. А. е свързан с документа оборота на дружеството, като административният орган не е извършил нужната преценка в тази насока, както и по какъв начин това би се отразило на статуса на жалбоподателя. Безспорно е обаче, че документалното оформяне не е равнозначно на липса на реално положен

от Д. труд като сервитьор в търговски обект- ресторант, за конкретен период.

На следващо място, следва да се отчетат приетите по делото писмени доказателства, от които е видно, че от „Лахана 20“ ЕООД има подадени по електронен път уведомления по чл.62, ал.5 КТ за сключване и прекратяване на трудов договор с лицето Д. Д.; за периода от м.12.2019 г. до м.5/2020 г. от „Лахана 20“ ЕООД по електронен път има подадени декларации образец №1 за Д.; има подадени в ТД на НАП данни за осигуряването на Д. Д. Д., от осигурител „Лахана 20“ ЕООД, в периода 12.2019 г.- 05.2020 г.; дружеството „Лахана-20“ ЕООД е имало регистриран касов апарат с търговски обект ресторант на адрес в [населено място], [улица]за периода от 15.11.2019 г. до 10.08.2020 г.; има подадена за 2020 г. ГДД на „Лахана 20“ ЕООД. В тази връзка не остава изолирано от доказателствената маса удостоверението за получено брутно трудово възнаграждение на Д. Д. за периода от 12.2019 г. до 05.2020 г.

Съдът намира, че доказателствата по делото не сочат на категоричен извод, че търговско дружество „Лахана-20“ ЕООД не е осъществявало търговска дейност в посочения период /декември 2019- юни 2020 г./ чрез търговски обект- ресторант в [населено място], респ. че жалбоподателят не е престираал труд в същия обект и съответно не е било осигурено лице по смисъла на КСО за посочения период.

Предвид изложеното, съдът намира, че жалбата е основателна, поради което следва оспорваният административен акт да се отмени, като с оглед спецификата на спора и на основание чл.173, ал.2 от АПК следва преписката да се върне на органа за издаване на нов акт в съответствие с указанията относно тълкуването и прилагането на закона, дадени в настоящото решение, като извърши цялостен анализ на доказателствената съвкупност относно правото на ПОБ на жалбоподателя.

При този изход на делото претенцията на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски се явява основателна с оглед своевременното ѝ предявяване и представяне на доказателства, а именно в размер на 300 лева възнаграждение за вещо лице и 500 лева адвокатско възнаграждение. Съдът намира за неоснователно възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, направено от ответника, предвид минималния размер визиран в чл. 8, ал.2, т. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела по Кодекса за социално осигуряване, както и фактическата и правна сложност на делото.

Така мотивиран, Съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. Д. Д. Решение №1040-21-1002/30.09.2021 г. на Директора на ТП на НОИ- С. град, с което е потвърдено разпореждане №214-00-23713-5/23.08.2021 г. на длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО, поправено с Решение №1040-21-1002#2/28.10.2021 г. за поправка на очевидна фактическа грешка на Директора на ТП на НОИ- С. град.

ВРЪЩА преписката на компетентния орган при ТП на НОИ С.-град за ново произнасяне по заявлението на Д. Д. Д. за отпускане на парично обезщетение за безработица, съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Териториално поделение С.- град на Националния осигурителен институт, да заплати на Д. Д. Д., ЕГН- [ЕГН], направените по делото разноси в размер на 800 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 119 от КСО.

СЪДИЯ: